

B.3.1

Číslo změny:	Obsah změny:	Datum změny:
01	AKTUALIZACE A DOPLNĚNÍ PD	10/2022
02	-	-
03	-	-

Investor:	Správa železnic, s.o. Dlážděná 1003/7, 110 00 Praha 1
	Stavební správa západ Sokolovská 278/1955, 190 00 Praha 9

Generální projektant:	SUDOP PRAHA a.s. Olšanská 1a, 130 80 Praha 3 tel.: +420 267 094 111 e-mail: praha@sudop.cz	Hlavní inženýr projektu: ING. TOMÁŠ MARTINEK
		Garant profese: ING. KATEŘINA HLADKÁ Ph.D.

Středisko: 211 ŽIVOTNÍHO PROSTŘEDÍ			
Vedoucí střediska: ING. HANA STAŇKOVÁ	Odpovědný projektant SO;PS: ING. TOMÁŠ ADAM	Vypracoval: ING. TOMÁŠ ADAM	Kontroloval: ING. VOJTĚCH KOS

Název akce:	Číslo smlouvy:
OPTIMALIZACE TRATI ČERNOŠICE (VČETNĚ) - ODB. BEROUNKA (MIMO)	18 010 209
Část:	Projektový stupeň:
SOUHRNNÁ ČÁST	PD
SOUHRNNÁ ZPRÁVA - VLIV STAVBY NA ŽIVOTNÍ PROSTŘEDÍ	Datum:
	12/2019
	Číslo části:
	B.3.1

Obsah

1	<i>Identifikační údaje stavby</i>	2
2	<i>Úvod</i>	2
3	<i>Bioregion</i>	3
3.1	<i>Poloha</i>	3
3.2	<i>Horniny a reliéf</i>	3
3.3	<i>Podnebí</i>	3
3.4	<i>Půdy</i>	3
3.5	<i>Biota</i>	4
4	<i>Zvláště chráněná území</i>	4
4.1	<i>Zvláště chráněná území</i>	4
4.2	<i>Natura 2000</i>	6
5	<i>Významné krajinné prvky (VKP)</i>	6
6	<i>Vlivy na územní systém ekologické stability (ÚSES)</i>	6
6.1	<i>Nadregionální úroveň ÚSES</i>	6
6.2	<i>Regionální úroveň ÚSES</i>	7
6.3	<i>Lokální úroveň ÚSES a interakční prvky</i>	7
7	<i>Krajinný ráz</i>	8
8	<i>Ochranná pásma</i>	9
9	<i>Vliv stavby na kulturní památky a archeologické nálezy</i>	10
10	<i>Přílohy</i>	11

1 Identifikační údaje stavby

Název stavby:	Optimalizace trati Černošice (včetně) – Odb. Berounka (mimo)
ISOPROFOND:	327 330 4901
Číslo SoD objednatele:	E618-S-155/2018/PH
Číslo SoD zhotovitele:	18 010 209
Začátek stavby	km 10,378 565 tratě č.171, Beroun - Praha (kolejově)
Konec stavby	km 16,113 656 tratě č.171, Beroun - Praha (kolejově)
Stupeň dokumentace:	Přípravná dokumentace/ Dokumentace pro územní řízení a Záměr projektu
Charakter stavby:	Stavba dráhy ve smyslu § 5 zákona č. 266/1994 Sb. v platném znění
Místo stavby:	Stávající železniční trať v úseku Praha - Radotín (mimo) – odbočka Berounka (mimo), součástí stavby je železniční zastávka Černošice a Černošice – Mokropsy Trať je součástí dráhy celostátní a je zařazena do sítě TEN-T jako součást hlavní sítě nákladní dopravy a globální sítě osobní dopravy.
Katastrální území dotčená stavbou:	Radotín, Černošice
Kraj:	Středočeský

2 Úvod

Jedná se o liniovou železniční stavbu. Nový návrh směrového a výškového řešení byl proveden s cílem maximálně zachovat stávající polohu kolejí s ohledem na blízkou zástavbu, stísněné prostorové poměry včetně souvisejících objektů umělých staveb. Výraznější zásah do pozemků mimo drážní pozemek je v místě lokální přeložky trati a přeložky silnice II/115 v Černošicích, v místě jejich mimoúrovňového křížení podjezdem silnice. Stavební pozemek je definován místem stavby a to je rekonstrukce stávající železniční trati v úseku Praha - Radotín (začátek stavby žkm 10,379) – Černošice - Mokropsy (konec stavby žkm 16,113) na trati Beroun - Praha. Stávající železniční trať je umístěna částečně v zastavěném a částečně v nezastavěném území v katastrálním území obcí Radotín a Černošice. Součástí stavby je i přeložka silnice II/115 v katastru obce Černošice, která je vedená převážně v zastavěném území. Územně stavba spadá do kompetence MÚ Prahy 16 – Radotín a města Černošice a nijak nezmění dosavadní využití a zastavěnost území, s výjimkou lokální přeložky trati a přeložky trasy silnice II/115 v Černošicích.

3 Bioregion

Stavba se nalézá v Karlštejnském bioregionu.

3.1 Poloha

Bioregion se nachází na jihozápadě středních Čech, zabírá téměř celou Hořovickou pahorkatinu (kromě západního cípu) a jižní výběžek Pražské plošiny. Bioregion má plochu 475 m² a tvar protažený značně JZ – SV. Typická část je tvořena vápencovou vrchovinou, rozčleněnou údolími toků. Bioregion reprezentuje nejrozsáhlejší krasové území České kotliny a hostí charakteristickou vápnomilnou biotu. Dominující vegetací je mozaika teplomilných doubrav a dubohabřin, na jižních svazích jsou skalní stepi, na severních suťové lesy a vápnomilné bučiny. Dominuje 2. bukovo – dubový a 3. dubovo – bukový vegetační stupeň. Flóra je bohatá na různé migranty a floroelementy. Dnes převažuje orná půda, relativně hojné jsou přirozené doubravy i travnato-bylinná lada. Biota je poškozována rozsáhlou těžbou vápenců.

3.2 Horniny a reliéf

V jádru převládají zvrásněné silurské a devonské vápence vyvinuté ve faciální pestrosti, jaká nemá obdoby jinde na našem území. Vápnité jsou i sedimenty údolních niv, které ve větších údolích dosahují 8 – 10 m mocnosti. Zdvížený zarovnaný povrch Českého krasu je rozčleněn ostře modelovanými, až 200 m hlubokými údolními zářezy Berounky a jejích přítoků, které mají místy ráz kaňonů. Zarovnaný povrch je zachován zvláště v severovýchodní části, kde má ráz mírně zvlněné plošiny s relikty křídových a terciérních sedimentů. Dle výškové členitosti má reliéf v centrální části charakter vrchoviny s členitostí 150 – 250 m, v Hořovické kotlině a na plošinách na severovýchodě pak ploché až členité pahorkatiny s členitostí 60 – 120 m. Nejnižším bodem je koryto Vltavy v Praze – Podolí s kótou asi 185 m, nejvyšším Bacín s kótou 499 m. Typická výška bioregionu je 300 – 440 m.

3.3 Podnebí

Dle Quitta leží bioregion v mírně teplé oblasti MT 11, kaňon Berounky a sníženina u Berouna náleží ještě teplé oblasti T 2. Celá oblast leží ve srážkovém stínu s převládajícím západním prouděním usměrňovaným JZ – SV směrem údolí. Zimu vyznačuje poměrný nedostatek sněhu, který velmi rychle mizí zvláště na slunných expozicích. Podnebí je relativně teplé, neboť roční průměr teplot klesá od 9 °C v Praze na asi 7,5 °C na nejvyšších vrcholech v západní části. Podnebí je suché až velmi suché. V jihozápadní části na vyšších kopcích se uplatňuje i vrcholové klima.

3.4 Půdy

Převládají typické kambizemě, charakteristicky vyvinuté v plošším reliéfu na pokryvech a hlubších zvětralinách ordovických břidlic. V detailu zde vystupuje velmi pestrá mozaika půd: na vápencích celá škála redzin. Luvizemní hnědozemě jsou vyvinuty na spraších, především v Hořovické kotlině a na plošinách severovýchodní části. Nivy potoků jsou většinou vápnité, niva Berounky je charakterizována hnědou typickou fluvizemí rázu vega.

3.5 Biota

Bioregion zabírá část termofytika ve fytogeografickém okrese 8. Český kras. Vegetační stupně podle Skalického jsou kolinní až suprakolinní. Potenciální přirozenou vegetací jsou v jižním kvadrantu šípákové doubravy svazu *Quercion pubescentipetraeae*. Doubravy se mozaikovitě střídají s teplejším křídlem dubohabřin z asociace *Melampyro nemorosi – Carpinetum*. Na prudkých svazích jsou vyvinuty suťové lesy, které vzácně přecházejí v okroticové bučiny. Přirozené bezlesí je vázáno na prudké, zejména skalnaté svahy. Přirozená náhradní vegetace na xerothermních stanovištích je tvořena zejména xerothermními trávničky svazu *Festucion valesiacaе*, které na hlubších půdách přecházejí ve vegetaci svazu *Cirsio – Brachypodion pinnati*. Flóra bioregionu je velmi pestrá. Jsou v ní zastoupeny rozmanité prvky, včetně mezních i exklávních. Do ochuzené hercynské fauny kulturní krajiny zasahují západní vlivy (ježek západní). Teplomilné doubravy spolu s rozsáhlými vápencovými stepními ladi a bradly regionu jsou proslulým centrem středočeské subendemické a endemické fauny. V jeskyních jsou významná zimoviště netopýrů rodu *Myotis*. Berounka má vyvinutý přechod parmového a cejnového pásma, ostatní toky náleží zpravidla do pstruhového pásma. Drobné čisté toky hostí populace raka kamenáče.

4 Zvláště chráněná území

Zvláště chráněná území přírody jsou definována zákonem č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny.

4.1 Zvláště chráněná území

Záměr v km 11,7 - km 13,5 hraničí s Chráněnou krajinnou oblastí (CHKO) Český kras. Z hlediska zonace velkoplošného zvláště chráněného území jde o I. a II. zónu. Z maloplošných zvláště chráněných území je dotčen jediný prvek, trať v km 11,8 - km 12,70 hraničí s přírodní rezervací Staňkovka. **Ochranné pásmo této přírodní rezervace trať prochází mezi km 11,755 - km 12,765.** Podle §37 zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, v platném znění, je k umísťování, povolování nebo provádění staveb v ochranném pásmu zvláště chráněného území nutný souhlas orgánu ochrany přírody.

CHKO Český kras

Český kras je jedinečné území z hlediska světové geologie, stratigrafie siluru a devonu a výzkumu vývoje života v těchto obdobích historie Země. Je to rovněž největší vápencové území v Čechách se zachovalými rozsáhlými plochami společenstev skalních stepí, lesostepí a listnatých lesů s velmi bohatou přirozenou květenou a zvířenou. Pestrost přírody je zde výrazně ovlivněna říčním a krasovým fenoménem. Z botanického hlediska celé území CHKO spadá do samostatného fytogeografického okresu Český kras. Složení květeny a vegetace zde bylo a je ovlivněno geologickým (převážně vápencovým) podkladem, specifickou geomorfologií krajiny, sousedstvím teplejších a sušších regionů xerothermní květenné oblasti a v neposlední řadě i lidskou činností a osídlením.

PR Staňkovka

Významný geologický profil svrchním ordovikem dokumentuje vývoj sedimentace a života v této části pražské pánve. Jde o významné typické naleziště zkamenělin v několika

stratigrafických úrovních. Mírně zakrytý geologický profil začíná ve východní části přírodní rezervace v dolní části levého svahu blízko železničního přejezdu prachovitými břidlicemi záhořanského souvrství (ordovik). Z těchto břidlic byla v r. 1900 popsána význačná a bohatá fauna trilobitů a ramenonožců. Nadloží tvoří jílovité břidlice bohdaleckého souvrství (ordovik) asi 150 m mocné. Výše na svahu vycházejí ještě mladší jílovité břidlice kralodvorského souvrství (ordovik). V hluboké erozní rýze je zastižena jejich hranice vůči nadložnímu kosovskému souvrství (ordovik), tvořenému na bázi masivním drobnozrnným slepencem s valounky křemene, který dokumentuje usazování v prostředí ovlivněném jižním zaledněním v době svrchního ordoviku. Půdní pokryv tvoří převážně mezobazické kambizemě, místně plošky rankerů kambizemních.

Zalesněné svahy se skládají z několika přirozených typů teplomilných doubrav. Největší rozlohu ve střední části svahu zaujímá břeková doubrava, které udává tón dub zimní, často v bizarně pokřivených tvarech. Pro břekovou doubravu je typická kombinace druhů indikujících nedostatek vláhy (např. tolita lékařská, nebo vikev kašubská), druhů bohatších hájů (např. ptačinec velkokvětý, lipnice hajní) a druhů indikujících kyselou půdní reakci (např. kostřava ovčí, rozrazil lékařský). Vysychavou horní hranu s mělkou kamenitou půdou ochuzenou o živiny porůstá smolnicková doubrava, které dal jméno roztroušený výskyt smolnicky obecné. Mimo tento druh v této doubravě rostou hlavně acidofilní trávy kostřava ovčí a metlička křivolaká, ale i ostřice nízká a vřes. Velice hojné jsou mechy a lišejníky. V nižší střední části území na půdě obohacené živinami se rozkládá druhově bohatá kamejková doubrava, nápadná hojným výskytem dřínu a kamejky modronachové, a s nitrofilními druhy jako je tořice japonská nebo česnáček lékařský. Zajímavý je výskyt jilmové doubravy na náplavovém kuželi drobného potoka. Uplatňuje se několik dřevin - habr, dub letní, jasan ztepilý, babyka, jilm habrolistý. Nápadný je jarní aspekt geofyt jako je orsej jarní, dymnivka dutá, sasanka pryskyřníkovitá, křivátec žlutý. V pramenném vhloubení tohoto potoka najdeme malý porost ostřicové jaseniny s hojnou olší a ostřicí oddálenou. Plošiny nad horní hranou porůstá lipová doubrava s méně náročnými hájovými druhy a silně expandující netýkavkou malokvětou. Vegetační obraz území doplňují nevelké porosty bikových doubrav na ochuzených půdách v horní části svahu, černýšové dubohabřiny na úpatí svahu a fragment habrové javořiny na suti v západní části území.

Typická je zde fauna bezobratlých teplých listnatých lesů - z brouků tu žijí chráněné druhy roháč obecný (*Lucanus cervus*) a krajník pižmový (*Calosoma inquisitor*), dále několik druhů reliktních mandelinkovitých a nosatcovitých, které dokládají kontinuitu lesa. Ze střevlíkovitých na území Prahy typicky lesní druhy jako střevlík zahradní (*Carabus hortensis*) nebo střevlík hajní (*Carabus nemoralis*). Podrobněji byla prozkoumána skupina motýlů. Byla zde zjištěna řada druhů mikrolepidoptery a nočních motýlů, z denních motýlů pak běžné druhy jako perl'ovec stříbropásek (*Argynnis paphia*), okáč strdivkový (*Coenonympha arcania*), žluťásek řešetlákový (*Gonepteryx rhamni*), ostruháček dubový (*Neozephyrus quercus*), vřetenuška ligrusová (*Zygaena carniolica*) nebo chráněný otakárek fenyklový (*Papilio machaon*). Fauna lesních plžů je relativně chudá, z citlivějších druhů lze zmínit ostnatku trnitou (*Acanthinula aculeata*). Obratlovci zde nebyli zatím podrobně zkoumáni. V jezírku lze pozorovat ropuchu zelenou (*Bufo viridis*) a čolka obecného (*Triturus vulgaris*). Z ptáků zde najdeme především běžné lesní druhy pěvců, např. mlynaříka dlouhoocasého (*Aegithalos caudatus*), brhlíka lesního (*Sitta europaea*) nebo šoupálka dlouhoprstého (*Certhia familiaris*). Vzácně zde hnízdí datel černý (*Dryocopus martius*). Poblíž rezervace se nachází pískovna s velkou kolonií břehule říční (*Riparia riparia*). Negativní vliv na lokalitu má početné stádo muflona (*Ovis musimon*).

4.2 Natura 2000

Natura 2000 je soustava lokalit chránících nejvíce ohrožené druhy rostlin, živočichů a přírodní stanoviště na území EU. Nejdůležitějšími právními předpisy EU v oblasti ochrany přírody jsou:

- Směrnice Rady 79/409/EHS z 2. dubna 1979 o ochraně volně žijících ptáků (zkr. směrnice o ptácích).
- Směrnice Rady 92/43/EHS z 21. května 1992 o ochraně přírodních stanovišť, volně žijících živočichů a planě rostoucích rostlin (zkr. směrnice o stanovištích).

V dotčeném území se nenachází žádná evropsky významná lokalita ani ptačí oblast. Nejbližší evropsky významnou lokalitou je Kulivá hora (2 km od stavby), nejbližší ptačí oblastí potom je Křivoklátsko (21 km od stavby).

Dne 2.11.2018 vydal k NATURA 2000 stanovisko Krajský úřad Středočeského kraje (doloženo v příloze této dokumentace). Dne 7.11.2018 vydal k NATURA 2000 stanovisko Magistrát hlavního města Prahy (doloženo v příloze této dokumentace).

5 Významné krajinné prvky (VKP)

Pojem VKP je definován §3 zákona č. 114/1992 Sb. jako ekologicky, geomorfologicky nebo esteticky hodnotná část krajiny, která utváří její typický vzhled nebo přispívá k udržení její stability. Významnými krajinnými prvky jsou lesy, vodní toky, rybníky, údolní nivy. Dále jsou jimi jiné části krajiny, které zaregistruje podle § 6 orgán ochrany přírody jako VKP, zejména mokřady, stepní trávníky, remízy, meze, trvalé travní plochy, naleziště nerostů a zkamenělin, umělé i přirozené skalní útvary, výchozy a odkryvy. Mohou jimi být i cenné plochy porostů sídelních útvarů včetně historických zahrad a parků. Zvláště chráněná část přírody je z této definice vyňata.

Přehled VKP

staničení	název vodoteče	dotčené stavební objekty
km 14,14	Švarcava	SO 04-38-53

6 Vlivy na územní systém ekologické stability (ÚSES)

Územní systém ekologické stability (ÚSES) dle zákona č.114/1992 Sb. v platném znění tvoří v krajině soubor funkčně propojených ekosystémů, resp. ekologicky stabilnějších přirozených a přírodě blízkých ekosystémů, které udržují přírodní rovnováhu. V rámci nadregionálních, regionálních a místních (lokálních) ÚSES jsou vymezována tzv. biocentra a biokoridory. Podrobné znázornění prvků ÚSES je v mapové příloze C.6. Mapové podklady v oblasti životního prostředí.

6.1 Nadregionální úroveň ÚSES

Železniční trať je vedena údolím Berounky, podél níž je trasován nadregionální biokoridor. Křížení vlastní Berounky je realizováno až sousedním navazujícím záměrem „Optimalizace trati odb. Berounka (včetně) - Karlštejn (včetně)“

6.2 Regionální úroveň ÚSES

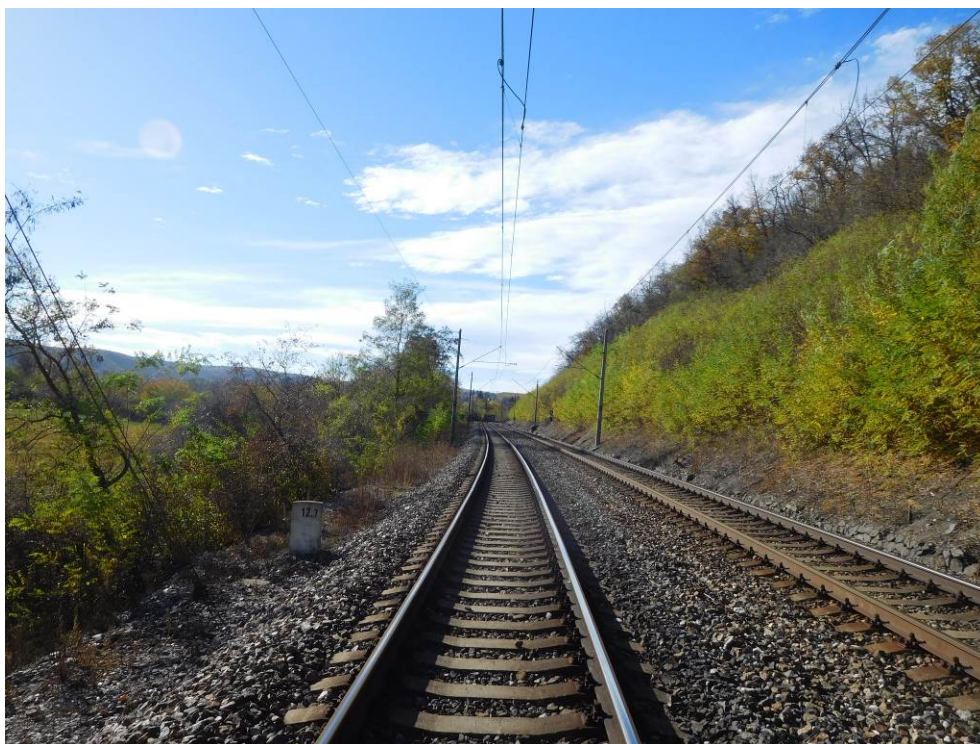
Železniční trať mezi Černošicemi a Radotínem tvoří přirozenou jižní hranici regionálního biocentra RBC 140 Velký háj R1/23. Do vlastního regionálního biocentra nebude stavebním záměrem zasahováno.

6.3 Lokální úroveň ÚSES a interakční prvky

Optimalizace trati je dle územního plánu města Černošice křížena dvěma lokálními biokoridory.

Lokální biokoridor v km 12,7 (za Černošicemi)

V místě křížení lokálního biokoridoru s železniční tratí není přítomen žádný vhodný (migrační) mostní objekt. Drážní těleso má v km 12,7 tvar odřezu s přísypávkou (zářez a násyp, pata náspu je cca 4 metry níže pod kótou pláne železničního spodku). Nejbližší mostními objekty jsou SO 04-38-61 v km 13,1 a SO 04-34-35 v km 12,5.

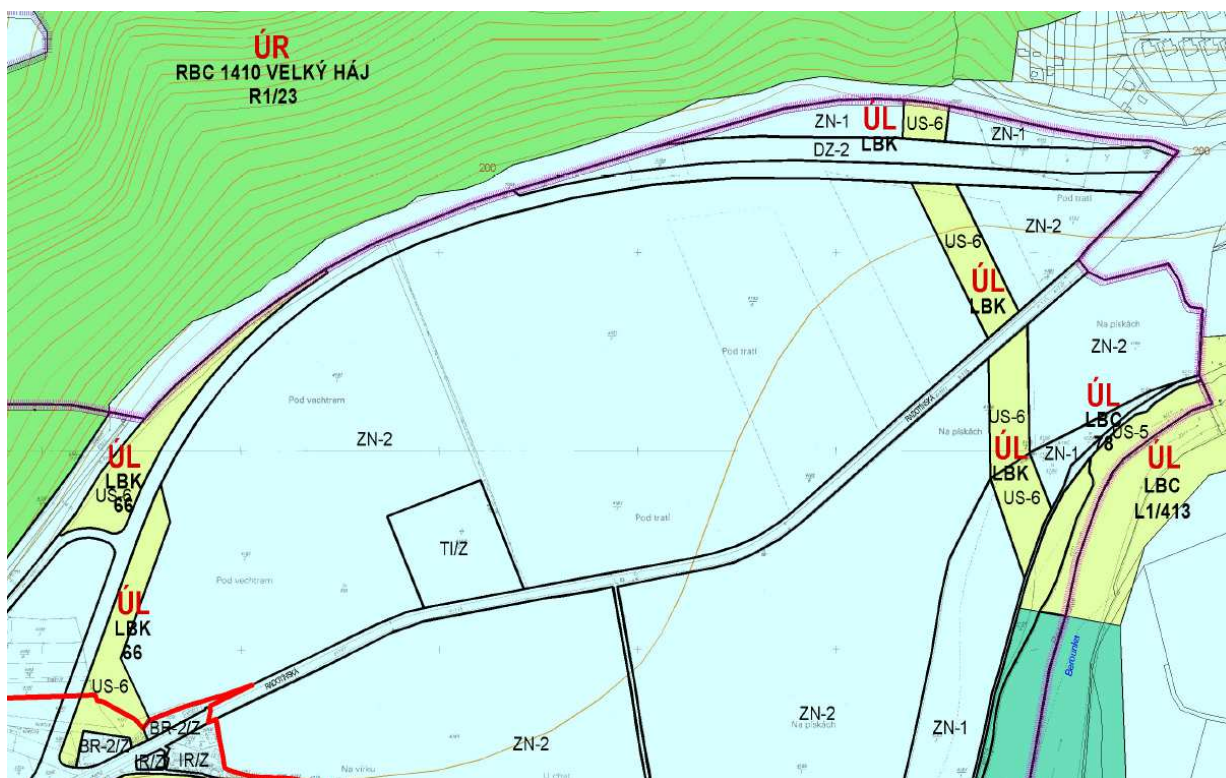
Obr. Stávající trať v km 12,7

Lokální biokoridor v km 11,8 (za Radotínem)

V místě křížení lokálního biokoridoru s železniční tratí není přítomen žádný vhodný (migrační) mostní objekt. Drážní těleso má v km 11,8 tvar velmi nízkého náspu, zhruba 0,5 m vysokého. Nejbližší mostními objekty jsou SO 04-34-34 v km 12,0 a SO 04-34-01 v km 11,65.

Obr. Stávající trať v km 11,8

Obr. ÚSES dle územního plánu Černošic

7 Krajinný ráz

Umístění stavby odlišného měřítká v zástavbě, která je v kontaktu s volnou krajinou nebo stavby projevující se v krajinných panoramatech a vybočuje z krajinného měřítká nebo forem a hmot okolních staveb, může vyvolat v siluetě krajiny nebo charakteru zástavby změnu

krajinného rázu. K ochraně krajinného rázu je určen §12 zák. č.114/1992 Sb. o ochraně přírody a krajiny a je nástrojem orgánů ochrany přírody jak regulovat či ovlivňovat výstavbu a využití území nejenom ve zvláště chráněných územích, ale i ve volné krajině.

Krajinný ráz je podrobněji hodnocen v dokumentaci E.5.3. Biologický průzkum - Hodnocení vlivu závažného zásahu na zájmy ochrany přírody a krajiny dle § 67 zákona č. 114/1992 Sb.

8 Ochranná pásma

Do trasy zasahují ochranná pásma inženýrských sítí, která jsou respektována v technické dokumentaci.

Tab. Přehled ochranných pásem sítí technické infrastruktury.

typ	specifikace	ochranná pásma
elektrická energie		
elektrické stanice		20m
venkovní vedení	1-35kV bez izolace	7m
	1-35kV zákl. izolace	2m
	1-35kV závěs. kabel	1m
	36-110kV	12m
	110-220kV	15m
	221-400kV	30m
	nad 400kV	30m
	závěs. kabel 110kV	2m
	vlastní telekom. síť	1m
podzemní vedení	do 110kV	1m
	nad 110kV	3m
teplo		
zařízení na výrobu a rozvod tepla		2,5m
plyn		
NTL a STL plynovody a přípojky v zastavěném území		1m
ostatní plynovody a přípojky		4m
telekomunikační vedení		
telekomunikační vedení		1,5m
železnice		60m od osy koleje
vodovodní řady a kanalizační stoky		
	do průměru 500mm	1,5m
	nad průměr 500mm	2,5m

9 Vliv stavby na kulturní památky a archeologické nálezy

Kulturní památky v zájmovém území

Podle Ústředního seznamu kulturních památek ČR jsou v zájmovém území evidovány následující kulturní památky:

Tab. Kulturní památky evidované v zájmovém území (vše Černošice)

kostel Nanebevzetí Panny Marie	Jednolodní orientovaná stavba s pravoúhle ukončeným odsazeným kněžištěm a hranolovou věží s polygonálním ukončením v ose průčelí. Středověký kostel byl mnohokrát upravován; radikální přestavba proběhla na počátku 18. století.
vila, Poštovní č.p. 215	Patrová vila s nápadným, zajímavě řešeným průčelím (terasa vkomponovaná do nároží), obklopená architektonicky rozvrženou zahradou. Funkcionalistická letní vila podle projektu pražského architekta Karla Stádníka (1899-1978) byla realizována v roce 1929.
vila letní, Střední č.p. 360	Letní vilu z roku 1902 - 1903, projektoval Jan Kotěra pro dekorátora interiérů Františka Fröhliche. Vila patří k dílům, ve kterých Kotěra originálním způsobem skloubil vliv soudobé anglické vilové architektury s tradiční českou lidovou architekturou.
vila, Střední č.p. 403	Raně secesní patrová vila od arch. Osvalda Polívky.
vila, Dr. Janského č.p. 405	Letní patrový volně stojící dům s jednoduchou fasádou zdůrazňující hlavní průčelí. Vila byla postavena pro MUDr. K. J. Gutha podle projektu Františka Roitha v roce 1913.

Archeologie

Každé území, na kterém se stavba uskuteční je nutné pokládat za území s archeologickými nálezy ve smyslu § 22 odst. 2, zákona č. 20/1997 Sb. v platném znění, a proto je nutné pro stavbu zajistit archeologický dozor.

Stavebník je povinen:

- hlásit případné archeologické nálezy
- zajistit archeologický dozor
- úhrada záchranného archeologického výzkumu se řídí ustanovením § 22 odst. 2 zákona č. 20/1987 Sb. v platném znění
- ve smyslu ustanovení zákona č.20/87 Sb. ve znění zákona č.242/92 Sb. bude nutný základní výzkum provedený odbornou organizací. Skrývku ornice a všechny zemní práce spojené s plochou staveniště je třeba od jejich zahájení sledovat, kresebně, fotograficky a písemně dokumentovat odbornou organizací. Mimo tyto práce je nutné provést další výzkum v případě, kdy budou, skrývkou nebo jiným zásahem do terénu , narušeny archeologické struktury. Archeologický výzkum vyvolaný zemními pracemi je

hrazen investorem. Je nutné na něj v dostatečném časovém předstihu uzavřít smlouvu s oprávněnou archeologickou organizací.

- sdělit termín stavby nejpozději v průběhu stavebního řízení
- ohlásit všechny zemní práce, včetně přípravy staveniště, tři týdny před jejich realizací. dohled při skrývce ornice. Po jejím odstranění provedení archeologického výzkumu, na který teprve naváže stavební činnost. Nutný další archeologický výzkum bude probíhat v klimaticky vhodném období.
- písemné potvrzení o provedení výzkumu bude součástí kolaudačního rozhodnutí.

odst. 2 § 22 zákona č. 20/1987 Sb. v platném znění

Má-li se provádět stavební činnost na území s archeologickými nálezy, jsou stavebníci již od doby přípravy stavby povinni tento záměr oznámit Archeologickému ústavu a umožnit jemu nebo oprávněné organizaci provést na dotčeném území záchranný archeologický výzkum. Je-li stavebníkem právnická osoba nebo fyzická osoba, při jejímž podnikání vznikla nutnost archeologického výzkumu, hradí náklady záchranného archeologického výzkumu tento stavebník, jinak hradí náklady organizace provádějící archeologický výzkum.

10 Přílohy

- stanovisko (NATURA 2000) Krajského úřadu Středočeského kraje ze dne 2.11.2018
- stanovisko (NATURA 2000) Magistrátu hlavního města Prahy ze dne 7.11.2018

Krajský úřad Středočeského kraje
ODBOR ŽIVOTNÍHO PROSTŘEDÍ A ZEMĚDĚLSTVÍ

Praha: 2. 11. 2018
Číslo jednací: 141198/2018/KUSK
Spisová značka: SZ_141198/2018/KUSK/2
Vyřizuje: Bochenková/ 1.379
Značka: OŽP/Boch

SUDOP PRAHA a.s.
Ing. Kateřina Hladká
Olšanská 1a
130 80 Praha 3

Věc: Stanovisko orgánu ochrany přírody a krajiny k záměru „Optimalizace trati Černošice (včetně) – odb. Berounka (mimo)“ z hlediska zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, ve znění pozdějších předpisů

Krajský úřad Středočeského kraje, odbor životního prostředí a zemědělství (dále jen Krajský úřad), obdržel dne 26. 10. 2018 Vaši žádost o vydání stanoviska k záměru „Optimalizace trati Černošice (včetně) – odb. Berounka (mimo)“ z hlediska vlivu projektu na evropsky významné lokality a ptačí oblasti dle § 45i zákona č. 114/1992 Sb. o ochraně přírody a krajiny, ve znění pozdějších předpisů (dále jen zákon č. 114/1992 Sb.).

Podstatou předkládaného záměru je optimalizace trati Praha Smíchov (mimo) – Černošice (mimo) v km 10,600 až km 16,300. Traťový úsek, kterého se optimalizace týká, má délku cca 6,7 km a zahrnuje dvě železniční zastávky – Černošice a Černošice Mokropsy nacházející se v k.ú. Černošice. Stavba zajistí základní parametry modernizovaných tratí, prostorovou průchodnosti pro ložnou míru UIC – GC a třídu zatížení D 4. úprava směrových poměrů je řešena tak, aby v ucelených úsecích bylo dosaženo max. rychlosti 110 km/h pro klasické soupravy a 125 km/h pro soupravy s naklápací skříní. Největší směrové korekce tratě budou v v prostoru křížení s přeložkou silnice II/115 v Černošicích, která je také součástí této stavby. V rámci kolejových úprav je navržena úprava stávajících odvodňovacích zařízení a sanace železničního spodku.

Krajský úřad příslušný podle ust. § 77a odst. 4 písm. n) zákona č. 114/1992 Sb., sděluje, že v souladu s ust. § 45i odst. 1 citovaného zákona lze vyloučit významný vliv záměru „Optimalizace trati Černošice (včetně) – odb. Berounka (mimo)“ samostatně i ve spojení s jinými koncepcemi nebo záměry na předmět ochrany nebo celistvost jakékoliv evropsky významné lokality nebo ptačí oblasti stanovené příslušnými vládními nařízeními, které jsou v působnosti krajského úřadu. Nejbližší území soustavy Natura 2000 je EVL Břežanské údolí (CZ0213779), jejímž předmětem ochrany je populace přástevníka kostivalového (*Callimorpha quadripunctaria*). EVL je od místa předkládaného záměru vzdálená cca 5 km východním směrem a s ohledem na charakter a lokalizaci záměru nelze její negativní ovlivnění očekávat.

Ing. Josef Keřka, PhD.
Vedoucí odboru životního prostředí
a zemědělství

v.z. Mgr. Pavel Vaňhát
vedoucí oddělení ochrany
přírody a krajiny

HLAVNÍ MĚSTO PRAHA
MAGISTRÁT HLAVNÍHO MĚSTA PRAHY
Odbor ochrany prostředí
Oddělení ochrany přírody a krajiny

MHMPXP9TE7U1

SUDOP PRAHA a.s.
IČO: 25793349
Ošanská 1a
Praha 3
130 80

Váš dopis zn./ze dne:

Č. j.:

MHMP 1800271/2018

Sp. zn.:

S-MHMP 1730263/2018

Vyřizuje/tel.:

Ing. Magdalena Stehliková

236 004 217

Počet listů/příloh: 1/0

Datum:

07.11.2018

„Optimalizace trati Černošice (včetně) – odb. Berounka (mimo)“ – stanovisko orgánu ochrany přírody podle § 45i odst. 1 zákona č. 114/1992 Sb. k ovlivnění evropsky významných lokalit a ptačích oblastí

Magistrát hl. m. Prahy, odbor ochrany prostředí (dále jen OCP MHMP), jako příslušný orgán ochrany přírody dle ust. § 77a odst. 4 písm. n) zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon“), ve spojení s ustanovením § 31 odst. 1 zákona č. 131/2000 Sb. o hlavním městě Praze, ve znění pozdějších předpisů vyhodnotil na základě žádosti společnosti SUDOP PRAHA a.s., možnosti vlivu záměru „Optimalizace trati Černošice (včetně) – odb. Berounka (mimo)“ na lokality soustavy Natura 2000 a vydává stanovisko podle § 45i odst. 1 zákona v tom smyslu, že **hodnocený záměr nemůže mít významný vliv** a to samostatně nebo ve spojení s jinými koncepcemi nebo záměry na žádnou evropsky významnou lokalitu ani ptačí oblast v územní působnosti OCP MHMP. OCP MHMP jako dotčený orgán ochrany přírody uplatňuje stanovisko k předloženému záměru v tom smyslu, že u něj vylučuje významný vliv na příznivý stav předmětu ochrany nebo celistvost evropsky významných lokalit nebo ptačích oblastí soustavy Natura 2000 v působnosti OCP MHMP. Do působnosti OCP MHMP náleží evropsky významné lokality CZ0110142 - Blatov a Xaverovský háj, CZ0213779 - Břežanské údolí, CZ0110049 - Havránka a Salabka,

Sídlo: Mariánské nám. 2/2, 110 01 Praha 1
Pracoviště: Jungmannova 35/29, 110 00 Praha 1
Kontaktní centrum: 12 444, fax: 236 007 157
E-mail: posta@praha.eu, ID DS: 48ia97h

1/2

Elektronický podpis: 13.11.2018
Certifikát autora podpisu:
Jméno: Ing. Ivo Petráš
Vydal: AC:NetScout
Platnost do: 20.12.2018

CZ0110040 - Chuchelské háje, CZ0110154 - Kaňon Vltavy u Sedlce CZ0113002 - Milíčovský les, CZ0113001 - Obora Hvězda, CZ0110050 - Prokopské údolí, CZ0114001 - Radotínské údolí, CZ0113773 - Praha - Petřín. Ptačí oblasti nejsou na území hlavního města Prahy vymezeny.

Do vzdálenosti 0,5 km od navrženého záměru se nenachází žádná evropsky významná lokalita v působnosti OCP MHMP. Výše uvedený závěr orgánu ochrany přírody vychází z úvahy, že hodnocený záměr se nachází zcela mimo území evropsky významných lokalit a záměr může mít pouze lokální vliv dotýkající se vlastního území záměru a jeho nejbližšího okolí. Návrh záměru tedy nemůže mít vliv na chemismus půdy, obsah živin či vláhové poměry či způsob hospodaření na území evropsky významných lokalit. Záměr neovlivní porosty dřevin na území evropsky významných lokalit, jejich druhové složení bude zachováno. Jako podklad pro vydání tohoto stanoviska sloužila OCP MHMP žádost o vydání tohoto stanoviska, Zásady managementu stanovišť druhů v evropsky významných lokalitách soustavy Natura 2000, Pravidla hospodaření pro typy lesních přírodních stanovišť v EVL (zdroj https://www.mzp.cz/cz/evropsky_vyznamne_lokality) a plány péče pro jednotlivá zvláště chráněná území, mapy lokalit. Z těchto podkladů lze učinit kvalifikovaný závěr o možném vlivu na EVL v působnosti OCP MHMP.

Toto je vyjádření dle § 154 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, v platném znění

Ing. Ivan B e d n á ř

vedoucí oddělení ochrany přírody a krajiny

podepsáno elektronicky

Rozdělovník:

1. spis